

dan vinden we in 1613 alleen als laatste Latijnsch citaat:

In gloriam et laudem creatoris salvatoris et sanctificantis.
Amen.

28 September 1611 maakt hij zelf zijn testament voor den reeds genoemden notaris Willem Pieck, wiens protocol niet bewaard is gebleven. Uit 't Weesenstaetboeck 1632—1635 X f.° 5 weten we echter, dat Symonszn. Aeffgen Melchiorsdr., zijn huisvrouw, een kindsgedeelte van zijn nagelaten goederen vermaakt. Voorts heeft hij gewild, dat zijn drie nakinderen, die ten tijde van zijn overlijden den leeftijd van 20 jaren nog niet hebben bereikt, ten koste van zijn nalatenschap zullen worden onderhouden „in eeten, drincken, cleeren ende ander nootruften” tot hun 20ste jaar toe. Hij prelegateert hun allen samen f 60 en wil, dat dit bedrag hun worde uitgekeerd, als zij 20 jaren oud zullen zijn.

Nog tien jaar heeft hij dit testament overleefd: 4 Mei 1621 passeert hij de laatste acte van zijn 36-jarige praktijk en den „22sten Juni 1621 sterft Jacob Symonszn. en wordt 1^{1/2} uer beluyt”.

Zijn vrouw heeft hem niet lang overleefd. 7 Mei 1622 stapt ook zij naar notaris Willem Pijck om daar een acte van donatie te laten opmaken, waarbij zij aan haar zoon Vranck geeft „haere helft mitsgaders haare kintsgedeelte in de wederhelft, maeckende tsamen tien achtiende paerten in alle de boocken, so gedrukt als mettehandt geschreven mitsgaeders alle die fiolen ofte musyck-instrumenten metten aencleven van dien, . . . sulcx die bij Jacob Symonszn. metterdoot ontruymt en naegelaeten waeren”.

En 27 Mei trekt ze weer naar notaris Pijck om daar haar „codicille ofte uutterste wille” op te maken, waarin zij wenscht, „dat haere kinderen en erfgenaemen gehouden souden wesen den voorn. Vranck Jacobszn. bij rechte van legaat te laeten volghen en in vrijen eygendom behouden alsulcke drie negende paerten als haerluyden als erffgenae-